

“भीठे बच्चे- सेकेन्डमा मुक्ति र जीवन मुक्ति प्राप्त गर्नको लागि मनमनाभव, मध्याजी भव। बाबालाई यथार्थ चिनेर याद गर अनि सबैलाई बाबाको परिचय देऊ।”

प्रश्न:- कुन नशाको आधारमा नै तिमीले बाबाको शो (प्रत्यक्षता) गर्न सक्छौ?

उत्तर:- नशा हुनु पर्छ- हामी अहिले भगवानका बच्चा बनेका छौं, उहाँले हामीलाई पढाइरहनु भएको छ। हामीले नै सबै मनुष्य मात्रलाई सच्चा मार्ग बताउनु छ। हामी अहिले संगमयुगमा छौं। हामीले आफ्नो रोयल (सभ्य) चलनद्वारा बाबाको नाम प्रख्यात गर्नु छ। बाबा र श्रीकृष्णको महिमा सबैलाई सुनाउनु छ।

गीत:- आने वाले कल की तुम तकदिर हो...

ओम् शान्ति। यो गीत त गाइएको हो स्वतन्त्रता सेनानीहरूद्वारा, बाँकी दुनियाँको तकदिर कसलाई भनिन्छ, यो दुनियाँलाई थाहा छैन। सारा दुनियाँको प्रश्न हो, सारा दुनियाँको तकदिर बदलेर नर्कबाट स्वर्ग बनाउनेवाला कुनै मनुष्य हुन सक्दैन। यो महिमा कुनै मनुष्यको होइन। यदि कृष्णको लागि भनौ भने त उनलाई गाली कसैले दिन सक्दैन। मनुष्य यो पनि बुझ्दैनन् कि कृष्णले चौथीको चन्द्रमा कसरी देखे जसले गर्दा कलंक लाग्यो। कलंक वास्तवमा न कृष्णलाई लाग्छ, न गीताको भगवानलाई लाग्छ। कलंक लाग्छ ब्रह्मालाई। कृष्णलाई कलंक लगाएका पनि छन्- उनले भगाए भनेर। शिवबाबाको बारेमा त कसैलाई पनि थाहा छैन। ईश्वरको पछि भागेका हुन् अवश्य, तर ईश्वरले त गाली खान सक्नुहुन्न। न ईश्वरलाई, न कृष्णलाई गाली गर्न सक्छन्। दुवैको महिमा बेजोड छ। कृष्णको पनि महिमा नम्बरवन छ। लक्ष्मी-नारायणको यति महिमा छैन किनकि उनीहरू विवाहित हुन्। कृष्ण त कुमार हुन् त्यसैले उनको महिमा धेरै छ, हुन त लक्ष्मी-नारायणको महिमा पनि यस्तै गायन गर्छन्- १६ कला सम्पूर्ण, सम्पूर्ण निर्विकारी... कृष्णलाई त द्वापरमा देखाएका छन्। सम्झन्छन् यो महिमा परम्परा देखि चलि आएको हो। यी सबै कुरालाई पनि तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। यो त ईश्वरीय ज्ञान (नलेज) हो, ईश्वरले नै राम राज्य स्थापना गर्नु भएको हो। राम राज्यलाई मनुष्यहरूले बुझ्दैनन्। बाबा नै आएर यी सबैको समझ दिनु हुन्छ। सारा आधार छ गीतामा, गीतामा नै गलत लेखिएको छ। कौरव र पाण्डवहरूको लडाईं त हुँदै भएन भने अर्जुनको पनि कुरै होइन। यो त बाबा बसेर पाठशालामा पढाउनु हुन्छ। पाठशाला युद्धको मैदानमा कहाँ हुन्छ र! हो, यो माया रावण सँग युद्ध हो। त्यसमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। माया जिते जगतजित बन्नु छ। तर यी कुरालाई कति पनि बुझ्न सक्दैनन्। ड्रामामा भरिएको नै यस्तै छ। उनीहरूलाई पछाडिमा आएर बुझ्नु छ। तिमी बच्चाहरूले नै सम्झाउन सक्छौ। भीष्म पितामह आदिलाई हिंसक बाण आदि मार्ने कुरा नै होइन। शास्त्रमा त धेरै कुरा लेखिदिएका छन्। माताहरूले उनीहरूको पासमा गएर समय लिनु पर्छ। भन, हामी तपाईं सँग यस सम्बन्धमा कुरा गर्न चाहन्छौं। यो गीता त भगवानले उच्चारण गर्नु भएको हो। भगवानको महिमा छ। श्रीकृष्ण त अलग हुनु हुन्छ। हामीलाई त यस कुरामा संशय आउँछ। रुद्र भगवानुवाच, उहाँको यो रुद्र ज्ञान यज्ञ हो। यो निराकार परमपिता परमात्माको ज्ञान यज्ञ हो। मनुष्यहरूले फेरि भन्छन् कृष्ण भगवानुवाच। भगवान् त वास्तवमा एकलाई नै भनिन्छ, उहाँको फेरि

२०७५ कार्तिक २३ शुक्रबार ९-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

महिमा लेख्नु पर्छ। कृष्णको महिमा यो हो, अब दुईमा गीताको भगवान् को हुनु हुन्छ? गीतामा लेखिएको छ सहज राजयोग। बाबा भन्नुहुन्छ— बेहदको संन्यास गर। देह सहित देहको सर्व सम्बन्ध छोडेर आफूलाई आत्मा सम्झ, मनमनाभव, मध्याजी भव। बाबा सम्झाउन त राम्रो सँग सम्झाउनु हुन्छ। गीतामा छ श्रीमद् भगवानुवाच। श्री अर्थात् श्रेष्ठ। त्यसैले परमपिता परमात्मा शिवलाई नै भनिन्छ। कृष्ण त दैवी गुणधारी मनुष्य हुन्। गीताका भगवान् त शिव हुनु हुन्छ जसले राजयोग सिकाउनुभयो। वास्तवमा पछि गएर सबै धर्म विनाश भएर एक धर्मको स्थापना भएको हो। सत्ययुगमा एक मात्र आदि सनातन देवी-देवता धर्म थियो। त्यो कृष्णले होइन, भगवानले स्थापना गर्नुभयो। उहाँको महिमा यो हो। उहाँलाई त्वमेव माताश्च पिता... भनिन्छ। कृष्णलाई त भनिदैन। तिमीले सत्य बाबाको परिचय दिनु छ। तिमी सम्झाउन सक्छौ, भगवान् नै मुक्तिदाता अनि गाइड हुनु हुन्छ जसले सबैलाई लैजानु हुन्छ, मच्छर सदृश्य सबैलाई लैजानु यो त शिवको काम हो। सुप्रिम अक्षर पनि बडो राम्रो छ। त्यसैले शिव परमपिता परमात्माको महिमा अलग, कृष्णको महिमा अलग, दुवै सिद्ध गरेर सम्झाउनु छ। शिव त जन्म-मरणमा आउनेवाला हुनु हुन्छ। उहाँ पतित-पावन हुनु हुन्छ। कृष्णले त पूरा ८४ जन्म लिन्छन्। अब परमात्मा कसलाई भन्ने? यो पनि लेख्नु पर्छ। बेहदका बाबालाई नजान्नाको कारण नै अनाथ, दुःखी भएका छन्। सत्ययुगमा जब सनाथ बन्छन् तब अवश्य सुखी हुन्छन्। यस्तो स्पष्ट अक्षर लेख्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गरेर वर्सा लेऊ। सेकण्डमा जीवन मुक्ति, अहिले पनि शिवबाबा यस्तो भन्नुहुन्छ। महिमा पूरा लेख्नु छ। शिवाय नमः, उहाँबाट स्वर्गको वर्सा मिल्छ। यस सृष्टि चक्रलाई बुझनाले तिमी स्वर्गवासी बनेछौ। अब निर्णय गर— राइट के हो? तिमी बच्चाहरूले संन्यासीहरूको आश्रममा गएर व्यक्तिगत मिल्नु पर्छ। सभामा त उनीहरूलाई धेरै घमण्ड रहन्छ।

तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा यो पनि रहनु पर्छ— मनुष्यहरूलाई सच्चा मार्ग कसरी बताउने? भगवानुवाच— मैले यी साधु आदिको पनि उद्धार गर्छु। मुक्तिदाता अक्षर पनि छ। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो बन। फादर शोज सन फेरि सन शोज फादर। श्रीकृष्णलाई त पिता भनिदैन। परमपिताका सबै बच्चा हुन सक्छन्। मनुष्यका त सबै बच्चा हुन सक्दैन। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउने बडो नशा हुनु पर्छ। बेहदका बाबाको हामी बच्चा हौं, राजाको बच्चा राजकुमारको चलन त तिमीले हेर कति रोयल हुन्छ। तर श्रीकृष्णमाथि त भारतवासीहरूले कलंक लगाइदिएका छन्। भारतवासी त तिमी पनि हौ। भन— हो, हामी पनि हौं तर हामी अहिले संगममा छौं। हामी भगवानका बच्चा बनेका छौं र उहाँ सँग पढिरहेका छौं। भगवानुवाच— तिमीलाई राजयोग सिकाउँछु। कृष्णको कुरा हुन सक्दैन। पछि गएर बुझ्दै जान्छन्। राजा जनकले पनि इशाराले बुझेका हुन् नि। परमपिता परमात्मालाई याद गरेर अनि ध्यानमा गए। ध्यानमा त धेरै गइरहन्छन्। ध्यानमा निराकारी दुनियाँ र वैकुण्ठ देख्छन्। यो त जान्दछौ— हामी निराकारी दुनियाँका रहनेवाला हौं। परमधाम देखि यहाँ आएर पार्ट बजाउँछौ। विनाश पनि सामुन्ने खडा छ। वैज्ञानिकहरू चन्द्रमा भन्दा माथि जानको लागि प्रयास गर्छन्— यो हो साइन्सको अति घमण्डमा जानु जसबाट फेरि आफ्नै विनाश गर्छन्। बाँकी चन्द्रमा आदिमा केही छैन। कुरा त धेरै राम्रो छन्, केवल सम्झाउने युक्ति चाहिन्छ। हामीलाई शिक्षा दिनेवाला सर्वोच्च बाबा हुनु हुन्छ। उहाँ तपाईंहरूको पनि

२०७५ कार्तिक २३ शुक्रबार ९-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
पिता हुनु हुन्छ। उहाँको महिमा अलग, कृष्णको महिमा अलग छ। रुद्र अविनाशी ज्ञान यज्ञ हो, जसमा
सबै आहुती पर्नु छ। प्वाइन्टहरू धेरै राम्रो छन् तर सायद अझै समय आएको छैन।

यो प्वाइन्ट पनि राम्रो छ— एक छ रूहानी यात्रा, अर्को छ जिस्मानी (शारीरिक) यात्रा। बाबा भन्नुहुन्छ—
मलाई याद गन्थौ भने अन्त मति सो गति हुन्छ। आध्यात्मिक पिता विना अरू कसैले सिकाउन सक्दैन।
यस्तो-यस्तो प्वाइन्ट लेख्नु पर्छ। मनमनाभव-मध्याजीभव, यो हो मुक्ति-जीवन मुक्तिको यात्रा। यात्रा त
बाबाले नै गराउनु हुन्छ, कृष्णले त गराउन सक्दैनन्। याद गर्ने बानी बसाल्नु छ। जति याद गर्नेछौ त्यति
खुशी हुन्छ। तर मायाले याद गर्न दिदैन। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। सेवा त सबैले
गर्छन्, तर सेवामा तल-माथि त हुन्छ नै। कसैलाई बाबाको परिचय दिन धेरै सहज छ। अच्छा—

रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग,
नमस्ते।

रात्रि क्लास:-

जसरी पहाडमा हावा खान, ताजा हुन पुग्छन्। घर वा अफिसमा रहनाले बुद्धिमा काम रहन्छ। बाहिर
जानाले अफिसको सोचाइ देखि स्वतन्त्र हुन पुग्छन्। यहाँ पनि बच्चाहरू रिपेरुश हुनको लागि आउँछन्।
आधाकल्प भक्ति गर्दा-गर्दा थाकेका छन्, पुरुषोत्तम संगमयुगमा ज्ञान मिल्छ। ज्ञान र योगबाट तिमी ताजा
हुन्छौ। तिमीलाई थाहा छ— अहिले पुरानो दुनियाँ विनाश हुन्छ, नयाँ दुनियाँ स्थापना हुन्छ। प्रलय त
हुँदैन। उनीहरू सम्झन्छन्— दुनियाँ एकदम खत्तम हुन्छ, तर हुँदैन। चेन्ज हुन्छ। यो हो नै नर्क, पुरानो
दुनियाँ। नयाँ दुनियाँ र पुरानो दुनियाँ के हो, यो पनि तिमीलाई थाहा छ। तिमीलाई विस्तारमा
सम्झाइएको छ। तिम्रो बुद्धिमा विस्तार छ, त्यो पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। सम्झाउनमा पनि धेरै
शुद्धता चाहिन्छ। कसैलाई यसरी सम्झाऊ जसले गर्दा तुरून्त बुद्धिमा बसोस्। कतिपय बच्चाहरू कच्चा
छन् जो चल्दा-चल्दा छोडिदिन्छन्। भगवानुवाच पनि छ आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती...। यहाँ छ माया
सँग युद्ध। मायाबाट मेरेर ईश्वरका बन्छन्, फेरि ईश्वरबाट मेरेर मायाको बन्न पुग्छन्। एडप्ट भएर फेरि
सम्बन्ध विच्छेद गर्छन्। माया बडो प्रबल छ, धेरैलाई तूफानमा ल्याउँछ। बच्चाहरू पनि बुझ्छन्— हार-
जित हुन्छ। यो खेल नै हार जितको हो। ५ विकारहरू सँग हारेका छन्। अहिले तिमी जित्ने पुरुषार्थ गर्छौ।
आखिरमा गएर जित तिम्रै हुन्छ। जब बाबाको बनेका छौ भने पक्का बन्नु पर्छ। तिमी देख्दछौ— मायाले
कति प्रलोभन देखाउँछ! कहिले त ध्यान दीदारमा जानाले पनि खेल खलास हुन पुग्छ। तिमी
बच्चाहरूको बुद्धिमा छ— अब ८४ जन्मको चक्र पूरा गरेका छौ। देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र बन्यौ अहिले
शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। ब्राह्मण बनेर फेरि देवता बन्छौ। यो भुल्नु छैन। यदि यो पनि भुल्छौ भने पाउ
पछि हट्नेछ फेरि सांसारिक कुरामा बुद्धि लाग्छ। मुरली आदि पनि याद रहँदैन। यादको यात्रा पनि कठिन
लाग्छ। यो पनि आश्चर्य छ।

२०७५ कार्तिक २३ शुक्रबार ९-११-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
कति बच्चाहरूलाई ब्याज लगाउनमा पनि लाज लाग्छ, यो पनि देह-अभिमान हो। गाली त खानु नै छ।
कृष्णले कति गाली खाए! सबैभन्दा धेरै गाली खाएका छन् शिवले। फेरि कृष्णले। फेरि धेरै गाली
खाएका छन् रामले। नम्बरवार छन्। गाली गर्नाले भारतवर्षको कति ग्लानि भएको छ! तिमी
बच्चाहरूले यसमा डराउनु हुँदैन। अच्छा—

मीठे मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति याद-प्यार एवं गुडनाइट।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बुद्धिबाट बेहदको संन्यास गरेर, रूहानी यात्रामा तत्पर रहनु छ। यादमा रहने बानी बसाल्नु पर्छ।
- २) फादर शोज सन, सन शोज फादर सबैलाई बाबाको सत्य परिचय दिनु छ। सेकेन्डमा जीवन मुक्तिको मार्ग बताउनु छ।

वरदानः— श्रेष्ठ कर्म रूपी हाँगामा बसिरहनुको सट्टा उड्ता पंछी बन्ने हीरो पार्टधारी भव

संगमयुगमा जुन श्रेष्ठ कर्म गर्छौं, यी श्रेष्ठ कर्म हीराको हाँगामा हो। संगमयुगको जस्तोसुकै श्रेष्ठ कर्म होस् तर श्रेष्ठ कर्मको बन्धनमा फँस्नु अर्थात् हदको कामना राख्नु— यो सुनको जंजिर हो। यी सुनको जंजिर अथवा हीराको हाँगामा पनि फँस्नु छैन किनकि बन्धन त बन्धन नै हो। त्यसैले बापदादा सबै उड्ता पंछीहरूलाई स्मृति दिलाउनु हुन्छ— सबै बन्धन अर्थात् हदलाई पार गरेर हीरो पार्टधारी बन।

स्लोगनः— आन्तरिक स्थितिको दर्पण अनुहार हो, अनुहार कहिल्यै पनि उदास नहोस् प्रसन्न होस्।

मातेश्वरी जीको मधुर महावाक्यः—

“कलियुगी असार संसारबाट सत्ययुगी सारवाला दुनियाँमा लैजाने कसको काम हो”

यस कलियुगी संसारलाई असार संसार किन भनिन्छ? किनकि यस दुनियाँमा कुनै सार छैन मतलब कुनै पनि वस्तुमा त्यो तागत रहेन अर्थात् सुख शान्ति पवित्रता छैन, जुन यस सृष्टिमा कुनै समय सुख शान्ति पवित्रता थियो। अहिले त्यो तागत छैन किनकि यस सृष्टिमा ५ भूतहरूको प्रवेशता छ। त्यसैले नै यस सृष्टिलाई भयको सागर अथवा कर्मबन्धनको सागर भनिन्छ। त्यसैले नै मनुष्य दुःखी भएर परमात्मालाई पुकारिरहेका छन्, परमात्मा हामीलाई भव सागरबाट पार गर्नुहोस्। यसबाट सिद्ध छ— अवश्य कुनै अभय अर्थात् निर्भयताको पनि संसार छ, जहाँ जान चाहन्छन्। त्यसैले यस संसारलाई पापको सागर भनिन्छ, जसबाट पार गरेर पुण्य आत्मावाला दुनियाँमा जान चाहन्छन्। दुनियाँ दुई छन्— एक सत्ययुगी सारवाला दुनियाँ, अर्को छ कलियुगी असार दुनियाँ। दुवै दुनियाँ यस सृष्टिमा हुन्छन्। अच्छा— ओम् शान्ति।